Doru Ilana

Crizantema de pleonasm

— Volum Festival —

Editura MARINEASA
Timişoara, 2000

CRIZANTEMA DE PLEONASM
)- volum F estival -(

Cu parfum de miez de

AFOREZII ŞI POERISME

(posibilă antologie de autoparodii la prozele, poeziile şi aforismele nescrise)

MOTTO: “Se întâmplă adeseori
să nu înțeleg ce spun şi
totuşi cele spuse să corespundă
exact cu ceea ce simt”
(O. ELYTIS)

Orice neasemănare cu vreo poezie sau proză din irealitatea
înconjurătoare/întâmplătoare
este impur şi simplu
stânjenitoare.

(AUTO - RULE)

Soției și copiilor

CARTEA I.

G R O A P A F U R A T Ă*

Mott(an):
câinele de motan
roade oasele timpului
torcând apoi
din rumeguşul secundelor
caierul invizibil din care
disperarea şoarecilor
îşi zideşte hainele
de un cenuşiu prea strâmt
al vieţii
[poem scris pentru combaterea
urii şi retras din volumul
sthendalian “UMOR(roşu şi)NEGRU”
(‘n ceru’ gurii).]

*La sfârşit are ERATA

ASTEA - S GÂNDURILE CU ELE DEFILĂM
(- fals poetica -)*
din volumul “De ce nu mă duc să mă culc?!”

O poezie mai mică
trebuie să salute prima
- scoțându-şi respectuos titlul
şi înclinându-şi primele versuri -
la întâlnirea cu
o poezie
căreia i-au căzut deja
rimele şi ritmul
şi i-au albit
versurile

*
“- Ce leneşă-i strada pe trecerea de pietoni!”
“- Păi, da... Toată ziua-i în pijama.”

*
Eludând conferința de presă de după maci, gazdele i-au agresat, totuşi, portarului echipei oaspete, câteva între ...bări...

* Corect (lat.) ARS POETICA, într-o traducere nefiroscoasă înseamnă că poetica e cam... arsă.

*

Becurile
tot atâtea cuie
care răstignesc
- pe crucile străzilor -
Mântuitoarea Noapte.

CARRARA ...că n'ar ara

Statuia absenței nevoii de poezie
părăseşte fericită atelierul
inimii poetului
recompunându-se în blocul de marmură
al indiferenței
față de lipsa absenței

Poetul înlătură cu dalta inspirației
din conglomeratul limbajului cotidian
surplusul de cuvinte
eliberând statuia poeziei

Apoi iubitorii de poezie
îi transplantează metaeuforic
aripile
sensibilității lor

(Poezie cioplită din topor)

AMINTIRI DIN COPILĂRIILE MELE
(alergând) după MAXIM GHEORGHE

Pădurea protestă energic, atunci când focul îi arse, din neatenție, un tufiş mărginaş. La intervenţia vântului, însă, îi primi spuzele.

*

Ea era urâtă, dar îl monitoriza cu soare în priviri. El era frumos, dar o privea cu soarele-n ochi.

*

Copiii se întorceau de la ştrand, mergând alene spre casă. Paznicul de noapte, Vasile, se îndrepta spre fabrică a lene goală...

*

De Vasile Pistolaru se temeau atât duşmanii cât şi prietenii, el fiind un trădător de elită...

*

Vasilică era un om bine informat, dar slab de constituție. Petra era o persoană ignorantă şi crasă.

*

Petrică se afla în dreptul porcăreței când autoabuzul era mai M.A.I. să-l calce. Dovedind multă prezență de spirt şi mult sângerece, sări în lătúri.

*

Deşi foarte grăbit, criticul a avut amabilitatea şi a mai prostit câteva cuvinte despre inteligența cristalelor...

*

În urma întâmplărilor prin care a trecut, făcându-se de poveste, Albă ca Zăpada a rămas cu un pitic nervos...

*

În fața viteazului duşmanii cădeau ca muştele, pe carpete...

*

Nuntaşii, deşi străini, au petrecut după obiceiul rockului...

*

Pentru poemul cinematografic "Tâarâş spre acoperiş", Gheorghe Apompieriței a primit premiul "O SCARÂ" la festivalul de la Chişânău.

*

Deşi şedința s-a prelungit destul de mult, nu au reuşit să epuuizeze punctele (şi nici măcar virgulele!) de pe dezordinea de zi...

*

Văzând mărimea seringii, bolnavul o luă la sănătoasă...

*

În loc să-i dea haine uscate prietenului, ud până la piele, Vasile Vorbăretzu îi îndruga: "Vezi şi uscăte..."

*

Spaniolii au dus împotriva lui Napoleon un război de guerilă, iar ruşii unul de Gerilă...

*

Napoleon a rezolvat stringenta problemă a necesarului de mareşali, punând direct degetul pe raniță.

*

Europenii au învățat de la africani trecerea pustiului pe cămilă şi a străzii pe zebră...

*

După spectacol, comicul de serviciu i-a invitat pe admiratori la audogafe.

*

După ce l-a omorât pe Remus, Romulus a avut... Remuscări...

*

La ultimul campionat mondial, hocheiştii s-au întrecut pe ghiață şi pe moarte...

*

Din nefericire, unele filme pentru copii sunt doar desene reanimate.

*

Nefiind prune, într-un an, poeții au tras, totuşi, o petrecere de comină.

*

Scoasă din lacul pe malurile căruia trona uzina chimică, lebăda arăta ca o curcă poluată.

*

Contemplându-l pe Ă. Agreucenei în fața tablei cu 64 de pătrate, credeai că veşnicia s-a născut la şah...

*

Lucra cu ziua, pe apucate. Dar numai noaptea...

*

La început, pentru a comunica la distanță, oamenii au folosit focul şi fumul. Abia mai târziu au domesticit porumbeii şi poştaşii.

*

Povestea Trecutul: “Pe vremea când eram eu viitor...”

*

Cei doi bătrâni, aşezaţi în faţa televizorului, fumau pipă şi depanau amintiri.

*

Deşi se îmbrăca numai în gri, Nicolae Acenuşăresei era supranumit “eminenţa cenuştie”.

*

Era pe vremea când consilierul şef Vasile Tunaru tocmai lansase un nou proiectil cultural...

*

La ultima conferinţă de presă, Nina Abrutăresei a cam tras spusa pe turta ei...

*

După terminarea spectacolului de muzică populară, admiratorii s-au repezit ca lupii la Stana.

*

Criticat aspru, Ion Aciobăniţei a făcut ca lupul (de brânză mai) alb.

*

Afirmaţia că ar fi plagiat pe J. Verne, scriind “Peninsula cu elice”, A. Apersecutatei a luat-o ca pe o insulă personală.

*

Pierzând la cărţi, V. Acartoforoaie s-a aruncat în prăpastie şi a murit de ruşine.

*

La Ignat, D. Macelariu, rămas fără lemne de foc, a tăiat parcul...

*

IMACULATA PERCEPȚIE

O pisică albă de angora
  şoareci albi prindea
printre fulgi de nea.

O Femeie de Zăpadă
  cu o cretă în fărădemâna
  cea dreaptă, succesele-i bifa
pe pereți de nămeți.

La toate acestea
 - uitând să mai treacă strada -
se uita infirmiera
  Albă ca Zăpada.

Un albatros
  - în oglinda Mării Albe!
vedea întreaga întâmplare
        pe dos...

Din volumul care, oricum,
  ne distrează
  "De 1 Fulg de Nea
  frigiderele nu lucrează".

TEORIE BLACKE CU 3 GĂURI

MOTTO: La început
universul întreg
era o
singură
gaură.

Black-holes pentru
cosmopoliți (un fel de
polițişti rătăciți în cosmos
fără a “şti”)
sunt (fără)miturile
de la masa/din casa
Cosmosului
care s-a supărat şi a
înfulecat
haoticul schweitzer (hé! hé!
din burduf de cîne-verité).

*

Black-holes sunt,
pentru cînefili
(filosofii lui “cine?”)
negativul fostei bolți cereşti
- film executat din
ordinul Sune(stu)pidului
de-atunci, ca material de

difuzat în matz-mediu
în vederea stăvilirii
epidemiei numită
provizoriu de frumos şi de ordonat! -
Cosmos

*

Găurile negre sunt oile speciale
ale turmelor albelor amintiri,
profunde resturi
din Schweitzerul Universal numit (haios!)
în vremuri de strădemult
HAOS...

(din volumul scris ca o părere
“3 PUNCTE DE VEDERE”).

AUTOPORTRET CU TOMOGRAFIE

MOTTO: “Când aminti-
rile-n trecut...”

Din pauza creierului prăpăstios,
neatentă la o circumvoluțiune,
o amintire a căzut în prăpastie
- a căzut ca o proastă de pe gândul-cal -
accidentându-şi segmentul de real.

Trezindu-se la spital
a povestit cum a salivat-o un câine
“purtând la gât un butoi năzdrăvan
din care curgea parcă un... țigan”.

“Salvamutul cu câinele
era un “ROM” - a spus ea vorbind mai greu -
din echipa aceea de salvavişeu”.

Iar în drum spre secția de “Reamintire”
şi-a amintit de o nemulțumire:
“Vă spun, totuşi, cu părere de râu
că nu mă prea pot mişca de la brâu,
deoarece un medic specialist în “psi”
m-a zidit pe jumătate-n gipsy”.

...şi nu-şi mai... reaminti...
(din ciclul “Să nu te miri!”, căzut
în volumul “Prăpastia cu amintiri”).

SMINTISSIME

de Laleck T.Le Comanda

Tudor Asculptoriței: “După dispariția personalităților, umbrele lor se mişcă neliniştite, până în clipa în care sunt fixate cu ajutorul unor statui...”

*

Adriana Atermometroaiei: “Între dorința noastră cea mai fierbinte şi recea realitate rămâne, întotdeauna, o indiferență de temperatură...”

*

Ancuța Aturbării: “Oare câinii au dinți care se numesc “umani?” Şi ce fac ei atunci când ceilalți ne sancționează pentru nerespectarea poruncii «CAVE CANEM»?”

*

Nicu Vâlvoi: “Primul fir de păr căzut se crede legendarul intemeietor al Imperiului Cheliei.”

*

FEMEIA de ZĂPADĂ: “Iarna zilele se fac mai mici - redevenind copii - numai pentru a se putea bucura de jocurile zăpezii”.

*

ARHIMEDE S.A. (SuperArhimede): “Un corp cufundat în apă... se udă!”

*

Pe timpul când toți strigă: “ELIPSĂ DE SARE!”, Soarele este mâncat. De vâr colaci în traistă...

*

Încă n-am făcut o călătorie în jurul pământului, dar am reuşit peste 50 în jurul Soarelui.

*

Soarele - singurul lucru fără umbră...

*

Cred că o rază de întuneric ar naşte umbre de lumină.

*

Lumina, mândră de originea ei stelară, ne arată zilnic izvorul ei; întunericul, nu...

*

Uneori imaginația înlocuieşte memoria la paza trecutului.

*

Mulțimea - o singurătate aglomerată...

*

Zilele-mi mor, una câte una. Deci, mor şi eu. Mor, deci exist!

*

Orice bolovan de pe Terra e o posibilă stea căzătoare pentru locuitorii altor planete.

*

Trandafirul este fascinanta certitudine a ideii că în viață frumosul se situează deasupra ghimpilor...

*

Umbrele noastre interioare se află în căutarea unui izvor de lumină dispus să le dea naştere...

*

Semnul întrebării este un fost semn al exclamării care se îndoieşte de fermitatea adevărului clamat?

*

Sinele nostru se bucură când plângem. Şi-a aruncat tristețea pe fereastră...

*

Poate că pietrele ne hotărăsc destinul şi noi, zadarnic, privim spre cer.

*

Amintirile - monumente sau simple pietre funerare la căpătâiul faptelor noastre.

*

Unii poeți romantici foloseau numai cuvinte cu păr negru şi ochi albaştri...

*

Semnul exclamării este un “I” umflat în pene, care - din neatenție - îşi zdrobeşte propriul punct de vedere.

*

Fructele sunt copiii din flori ai pomilor...

*

Umbrele - agenții secreți ai nopții...

*

Virgula este un punct, care, din cauza căldurii frazei, a început să se topească.

*

Cartea - ca un oraş: rândurile sunt străzile ei, iar cititorul - viitor cetățean sau simplu turist.

*

Să reuşeşti lacuri de acumulare pe fluviile ideilor tale. Atunci problema luminii interioare e ca şi rezolvată.

*

Stelele - fulgii unei ninsor ce vine de dincolo de ceruri...

*

Dacă fulgii de nea n-ar fi atât de albi, nu i-am observa când cad şi am călca pe ei...

*

Iraţionalul nu poate fi gândit. El se trăieşte numai...

*

Realizatorii culturii “NAZCA” au fost unici. Alţii ca ei, n-au cum să se mai nască...

*

Nisiparniţa învaţă timpul să treacă vremile de strâmtoare...

*

Ţigările - cămilele clipelor noastre pustii...

*

“Faţă de Enescu, Eminescu e mai muzical cu un Mi(se pare)”.

*

DAGA DUBITO, DECI MĂ ÎNDOIESC

Moartea există
doar ca moment al “unei vieți”.

Moartea “în sine”
sau “pentru sine”
nu poate exista.

Nu există,
deci,
Nu cugetă!
Nu cugetă,
deci,
nu se îndoieşte
de afirmațiile
de mai sus?!!

(din volumul găsit pe-o margine de şanț
“Ignoranța este, de fapt,
ignorarea faptului că suntem
ignoranți”).

ANTIRĂZBOINICĂ, DAR CU UN PISTOL, DOUĂ GLOANȚE ŞI UN P.S.

Pistolul tresări şi scoase un urlet:
- cineva-i lipise de tâmplă
un glonte-mpuşcat
de-un gând pornit din suflet -

"Până acum nici n-am ştiut că am tâmplă!
Dar ce mi se-ntâmplă?!"
- Îi trecu, prin țeava-i goală,
ca un glonte,
această întrebare simplă.

Atunci, careva dintre eroi,
îi vârâ urletul scos înapoi
şi, văzându-l cum sta pe ace,
îl linişti, invitându-l să lupte
- cum s-o pricepe şi el -
pentru pace.

(Din întâmplările unui pistol/ce se simțea
tot mai naSOL")

P.S.
El, temător de al Războiului Zeu,
se internă, pe loc,
într-un muzeu.

POE-NOVELĂ CORECTATĂ (înainte de a fi tipărită)
ŞI, IATĂ, (cu greşeli) TELEVIZATĂ

CASTELUL DIN CĂRȚI de ShockMotto:
“Între două coji de
zi Miezul Nopții se...”

...cu fața (da?) - e bine-aşa?! - spre S(URDA) -V(ISĂTOARE?)
MIEZUL NOPȚII bătută de faxuri/vaxuri
pictate/picate de (la) verzele/berzele cicălătoare
(ah, verzele! aceste acre batiscafuri în (c)Oceanul
de M(o)are) -
Miezul Nopții, digerând surescitat un actor abia ratat,
se lăsa din greu fil(m)at! (ahh! iar uitai să mai zic: -Şah!)
de un cineva de la cine(ma) m-a mai subtitrat(?).
Fi’n’că regi (ai Landei??) zoru’ o(blagos)lovise
cu picioru’
- Luna asta tare-i adormită! -
ea nu mai/iunie vru/putu să le binelumineze
de(h!)coru’...

Din lipsă de recuzită,
Turnu - Castelului, zidit de un urss fără ceas,
nu ştia cum replicii să-i mai dea (peste) glass...
În locul lui (de veci/devici?/dac-auzi, tu nu
mai ...plici!)
cu o lăută (tristă tare, ş-abătută) Noaptea cea Neagră
şi Sută
- slută la slută! (uite că se poate!) -

fu bătută, ca-n Bolintin(ea, nu?!), fix pe jumătate,
de un Oro...goliu de cap complexat/compensat.
Păcat!
(rămas, se pare, nedigerat, de la mai-sus-
degeratu’
- că era frig! - actor de teatru).

Spre a arăta orelor milei cum se despică-n 24
firul zilei/silei de final triumfal/biumfal şi...babanal
îi replică un imBerbeculeț (mult ero(T)ic şi-
ndrăzneț),
izbind Poanta Castelului de Lapte Bătut
- cum trebuia să vă spun că-l chema, de la bun
început -
cu dulci behă(hăi!)eli de şoapte (fin’că-afară
este clar că era noapte!).
Abia atunci (în brațe cu noi p(o)runci!!!),
anticipând şi voios ieşind
pe crenelul făr’ pridvor, o Jun(c)ă - Domniță
Rânză
vesti tuturor că, abia în episodul viitor,
se va face MAREA BRÂNZĂ!

[din volumul “SĂRI(re)ALU’ DĂ ZER(viciu)
ciclul “POEZIE LA OS(piciu)”]

STATUIATOTH

Statuie din raze de lună
pentru frumoasele
visări

Statuia din ghips
pentru ploioasele
amintiri

Statuie de vânt
pentru deşeurile
de gând

Statuie de foc
pentru inocenta
hârtie

Care acordă azil
grupului statuar
al unor versuri
de coşmar...

— & —

Cât timp va mai trebui
să susținem bolta Pământească?
se întreabă, trecându-şi povara,
tălpile

— & —

- Cu ce reuşeau primitivii
să-şi polueze
viața?

- Tot cu gânduri!

— & —

(Din volumul “Măcinat până-n zori”
ciclul “Amintiri dintr-un
zgârie nori”)

DE-A BABA-VORBA
– PROvorbe ŞI THEcături

Caloriferul ne-a adus, pe mullți, la “Scapă de lemne!”

*

Să faci din “Sunset...” de bice şi să mai şi pocnească!?

*

De bine de rău, şcoala nu este o colită...

*

Era econom, nu de ieri-de-azi, ci de (B)ani de zile (negre).

*

Vorbeşti de lup, şi lupu-i la guşă!

*

Câne, poate, oase roade!

*

Nu se mai ştie de unde ia sare iepurele...

*

Paza bună trece. Primejdia rea, nu...

*

Împotmolirea reformei ar putea să ne ducă, pe unii, la urne funerare...

*

Şi falsificatorii de falsuri se pedepsesc?!...

*

Orb la orb nu scoate ochii!

*

O mână spală pe alta şi amândouă fac pilaterie din (ultimul) Pont.

*

Noi, pietonii, de la (CALDA)RÂM ne tragem... repede.

*

În grajd, cine nu mugeşte, nu mănâncă.

*

Bețivului fruntaş îi tremură mâinile din pauza băuturii...

*

Pe bețiv îl potoleşti numai dacă îi pui în față cotul manierelor elegante!

*

Râde ciob(an) de (intelectu)oală spartă...

*

Frigul e mesaGerul iernii.

*

Omul e surplus greşelii...

*

Din două rele să-l alergi pe cel mai mic.

*

Disciplina de fier nu se păstrează în mediu umed.

*

Pe planeta cu vinuri curgătoare, ființele superioare se îmbată cu apa rece.

*

Pentru lumea subpământeană problema rădăcinilor se pune invers.

*

Cine ştie carate are 4 mâini!

*

La omul Lăudat să nu te duci cu şahu.

*

Nu zice hop până n-ai zărit şanțu'!

*

Lupu'păru că-şi schimbă năravu'...

*

Ce ție nu-ți place, altu' ia,...nu face.

*

Nimic nu-i mai curios ca o întrebare.

*

Şi privirile grele pot şifona...

*

O durere mică nu-ți ajunge nici pe-o măsea...

*

PSEUDOTRIPTIC DE SINGURĂTATE

– I –

CENACLUL

Cel mai bun prieten citea omului
de zăpadă islandeză
o carte pekineză
- scrisă în limba pisicilor de angora şi
tradusă de-o găină siameză -
Belşugul de note de la subsol
traducea perfect şi domol
mieunatul în lătrat - dezghețat
iar cutia cu pureci - un apendice pătrat
sau o errată a cărții (să pară mai scătării) -
ajută la transmiterea simțămantului comun
al scărpinării...

– II –

CERTITUDINEA

Nici dacă toate dilemele lumii
s-ar întrunii într-un congres
n-ar putea rezolva problema stânjenitoare
a dreptului la viață
al certitudinilor.

– III –
SINGURĂTĂȚII

Nu ştim dacă singurătatea
amenință sau este amenințată

Singurătatea este posibilitatea
- la îndemâna oricui -
de a realiza mult râvnita unitate
- primordială sau nu -
a Lumii

...făcându-te a uita
că la periferia ta
- cu fiecare vers -
se naşte inima
împrăştiatului Univers

"- Ia uite! Au apărut primele frunzulițe!", zise Mugurel.
"- După cum se verde", mormăi Muguroi...

*

"- S-a sinucis, ca Nina, eroina lui Tolstoi..."
"- Ana! Care Nina?!"

*

"- Nu se mai satură de fiert oala cu cartofi..."
"- Cred că nu-şi dau zeama..."

*

"- Nu te joci tu cu banu'!"
"- Ba, da!"

*

Cal I: "- Nu mai pot! Trebuie să-mi iau un mic concediu..."
"- Dii! boală... "zâsâ căruțaşu' moldovan.

*

"- Ia să văd ce-ai lucrat astăzi?", zise Abdul al Deşertului, către fiul său Ben Abdul.
"- N-am reuşit decât o Fapta - Morgana..."

*

"- Nu crezi că Tră, Dhă şi Torry, ne vor trăda?"
"- Of course... de topor..."

*

“- De ce a tăiat Pătru firul în 4?”
“- Ca să-i împace pe cei 4 fii ai săi.”

*

“- Ce minunăție a mai fost şi vărul din Alexandria!”, zise Ion Zugravu.
“- Poate, vrei să zici, Barul din Alexandria.”, comentă C. Abarmaniței.

*

“- Eu merg la Miami - zise V. Anekatei - că acolo umblă câinii cu colaci (de salivare) în coadă”.

*

“- Ei, pisicutzo, ți-a plăcut «ŞOARECII JOACĂ PE MASĂ»?”
“- Miaauu”.
*

PRIETENUL LUI FIECARE

MOTTO: Poezia era atât de
plicticoasă încât
căscau până şi
versurile.

Cuvântul “nevoie”
este arbitrul unui meci
între viață şi
mai mulți prieteni adevărați.

Căci patria prietenilor

este prietenia...
Cuvântul prieten
este singurul prieten adevărat
al cuvântului
amic.

Dar cuvântul amic
nu prea-i poate fi prieten
cuvântului prieten,
el fiind prea mic...

Fiecare îi este prieten cuiva
iar cuiva îi este prieten altcuiva.
Şi abia altcineva îi poate fi prieten
lui fiecare.

Numai aşa putem afirma
că
“fiecare”
are
un prieten!

NESPERIATA SPERANȚĂ

Nici nu ştiu la ce să mă mai aştept!
Ieri seară s-a prostit şi
cuvântul «Deştept»

Azi am văzut o altă năpastă:
cuvântul «Glumă» trecând la braț
cu o proastă!

Lângă o zicală-nțeleaptă sadea,
cuvântul «Râs» ca un biet amărât
plângea.

Se tăcea tot mai mult cuvântul «Zvon»
cel cu inima şi capul gândite
din beton,
căci pentru nesimțirea lui plebe
s-au scumpit chiar şi
excursiile gratuite
- împreună cu Soarele -
prin Calea Lactee

(Din volumul "Papă - Lapte-Praf
în vizită la fotograf")

CUVINTE ÎN EXCURSIE

Cuvâtul “şofer” conducea
cuvântul “autobus”
de cuvinte “pasagere”,
plin până la refuz

Deodată, în noapte,
apăru cuvântul “pod”
şi, la trecere peste el,
cuvântul “şofer”, pe numele
de familie “nerod”
- după tată, după mamă - “dement” -
îşi aminti subit
de un văr de aproape
- cuvântul “accident”...

(din volumul “Poezii fără
POSTAMENT”)

ERRATA (tă)
din “VINA MLAŞTINII DE SCRIS”

Hoțul zări gardul şi, pe loc (repaus!), câinele care păzea cartea se strepezi la el.

*

Poştaşul se întâlni, la berăria “DOUĂ PERE”, cu un colet de serviciu...

*

Parfumierul a plecat furios de la spectacolul “MIREASMA VÂNDUTĂ lui SMECHT ANNA”.

*

Bijutierul nu-i grozav la tango, mambo, twist... Dar nu-l întrece nimeni la fals...

*

Lovit de un Wulthur, Yepurele căzu răpus în urma (tălpii?!) unui atac de (a?)cord, căci nu primise în timp util, vestea anticlonț.

*

Piesa “Romeo şi Julieta” am văzut-o prin martie. “D’ale Carnavalului”, mult mai decent...

*

Casă-l mai dezvețe să tont ceară bani cu împru - Mutu Vasile a lu’ Zgârcitu iada “T” lu”i” Vasile Mânăspartă o lețcaie, soția minte toată viața.

*

Ca să-i mulțumească pe toți prietenii, Poetul a delicat fiecăruia cânte o poezie.

*

Ion Pokeristul juca-mâncand. Câinele se învârtea ân jur(înd)ul mesei, dând din coadă şi aşteptând osul de pică.

*

Cartea despre poezie cuprindea doar câteva file. Dar cea despre cruciade avea sute de păgâni.

*

“Să ridicăm statuia fericirii noastre pe socru!”, zise miresei ginerele bancherului...

*

Şi de data asta am reuşit să tipărim cartea, chiar dacă nu ne-au prea ajutat sponSORRY.

*

Ion Melomanu purta opinci şuman, itzary, dar se aşeza totdeauna pe scaunul cel mai şubert...

*

Ciobanul îndrăgostit, i-a promis iubitei chiar şi lâna de pe cer.

*

Pietrele crăpau după gerul sec(si!).

*

Timpul se rosteşte în sensul oaselor de ceasornic...

*

Ea nu se temu de bisturiu, căci era o piatră în toată fierea.

*

“A şti sau a nu şti?”, murmură adormită bătrâna filosofie, lăsând treaz un semn de întrebare...

*

“Colorează, mai bine, trandafirii!”, l-a îndemnat pe Ionică, proful de desen. “Nu mai strica rozul pe gâşte.”

*

La festivalul “CRIZANTEMA de PLEONASM”, îndrăgitul solist a cântat, cu tristețe în glas, romanțele: “Adio gripe fericite” şi “La umbra eunucului bătrân”.
*

I N T E R - M E Z Z O 1 X 2

Aforezii calde pentru
peticit
Poerisme reci(proc avantajos)

MOTTO: Se spune că
Poteca
de supărare moare
dacă n-o mai
călcăm în picioare.

Mottă Nell: Curcubeul este - se pare,-
adevărata față a unei
raze de soare.

Cenuşile - toatele! - sunt
testamente ale pădurilor
încredințate notarului Vânt.
(rămase din volumul “FRUMOASA DIN
PĂDUREA ADORMITĂ
AYUREA)

*

O păpădie
este singura floare
cu autorizație
de stafie.
(din volumul “POEZIE BUNĂ DE CITIT
CU OCHELARI DE LUNĂ”).

*

Oceanul este un cer
zbuciumat
de griji terestre.
(din volumul “POEZII PUSE PE NOTE”
auzite de la DON QUICOTE).

*

PRIVIRE DE PE TERASĂ

o prostie a crescut mare
şi s-a făcut frumoasă.

*

SADISM DE DOUĂ PARALE

să arunci, pe stradă, iarna, cuiva
vorbe goale.

*

au dreptul - recunoscut de Soare -
să fie însoțiți de-o
umbră mai mare.

*

Mai multe maimuțe
au ratat saltul şi au
picat din pom.
Dar numai cea care
a căzut pe gânduri
a devenit om!
(ex. vol. “GÂNDURI ADORMITE CĂZUTE DIN POM”).

*

Deşi populația globului
a crescut, numărul zilelor din
an a rămas acelaşi!
(ex. vol. “CĂLCAT DE ADDIDAŞI”).

*

Dacă nu vom arunca
peste ele lemne reci,
flăcările focului
se pot topi de căldură!
(ex. vol. “OBȚINUT PRIN TORTURĂ”).

*

Un ceas cu cuc
e un uituc
şi prea banal...

El şi-ar dori
- preț minimal -

un ceas... cuc,- al
un ceas-cu-call
(din vol. “La X trecute, făr’ ceva
AR NECHEZA, AR NECHEZA!”).

*

În fiecare clipă
se naşte şi moare
câte o secundă!
(din vol. “GÂNDIRE SCUNDĂ”).

*

Ceasul este un robot,
care tunde
timpul de secunde.
(din vol. “COAFORUL CU MICROUNDE”).

*

M-aş pune-n pat...
dar ce păcat!
Şi ce jale-adâncă!
Frigul cel doarme
nu s-a trezit
încă...
(din vol. “PATUL DE STÂNCĂ”).

*

Fantoma timpului
pierdut, ne sperie
- din nefericire -
atât de puțin...
(din vol. CĂZUT CA UN ac
DINTR-UN CAR cu FÂN”).

*

O stea nu-i decât
proiecția în imposibil
a gândului nostru
cel mai frumos!
(din vol. “TOTU-MI MERGE
PE JOS”).

*

Un copac singuratic
este un poet
în lumea copacilor.
(fițuică din
“CARTEA DE ZBOR A GÂNDACILOR”).

*

Don Quijote -
singura zeitate care
ni se-nchină.
(un pui de adevăr din
“JUNGLA ILUZIILOR DE MÂNĂ”).

*

...disperat ca un cuvânt
ce n-a mai prins
ultimul vers...
(paşi din volumul cinetic
“GÂNDURI ÎN MERS”).

*

INTELEPCIUNE DE CUŞCĂ
şi umbra
câinelui rău
muşcă!

*

O NOUĂ SPECIE
...pe cale să se nască;
noi cuvinte ce vor uita
să vorbească...
*

AŞA CEVA
...nu se mai poate!
Prea mult timp trăim sub tirania
ideii de LIBERTATE!
*

CARTEA a II-a

(şi probabil)

ULTIMA pg. (PA, GINA!)*

mottoy:

Soumithra era hindus
în eroare vasile fu indus
de fluviul gange în care
se scălda o rază uscată de soare
şi zise pocnind din falange
- pentru a speria un ţigan -
că india e o facultate
fiindcă are
DEKAN

* Spre sfârşit de drum, are iarăşi PROST – SCRIPTUM

ULTIMA PG.

ea e frumoasă ca inexistența
şi nu există
la fel ca prezența
uei mult prea arse amintiri

ea e sentimentul pe care ploaia
îl arde în suflete
când suntem singuri
şi sufletul ei ne-nvinge
ne ninge
pe meninge
vezuviano-pompeian
cu cenuşa tuturor
incertitudinilor

ea nu rimează decât cu sublimul
cel inaccesibil nouă
din teama de mult prea vecinul său
ridicol

Poezie extrasă, sentimental, din ventricul
(Din vol. “Rătăcit prin lume”,
ciclul “Să spunem lucrurilor pe
prenume”)

TEHNICA-I DIVINĂ

În ultima vreme
pot fi auziți cum se plâng
tot mai mulți zei loviți
de avioane, rachete,
- şi chiar de sateliți -

Dar toate aceste accidente
- lipsite de antecedente -
vor fi la rându-le lovite
- minte ca să ție -
cu o cerească-subvenționată
infirmerie.

(din volumul scris în grădină
"Semafoare celeste-n reună".)

NONDISPUTA

GUSTY I cal MARE: - Mie îmi place
bustul zeiței Pallas,
că-i şi deştept şi, totuşi, gingaş...

GUSTUL ICĂ al II-lea: - NU ştiu cum se face,
însă mie-mi place
bustul lui Apollo,
care... “nu-i de ici - de colo!”

CORUL PROVERBELOR (Legănându-se pe-o plută):
- Busturile, dragilor,
nu se mai discută!!!

(din volumul “Galeria mută şi cheală”
cioplit/şoptit după multă
păruială).

L I R I C Ă de IARNĂ
(DELIRICA I A R N A).

Promisiunile unor oameni politici, deşi mai puţin frumoase şi seducătoare decât viorelele şi brebeneii, sunt tot aşa de adevărate ca şi ghioceii[1] ce-şi fac apariţia la dezgheţarea frigiderului.[2]

[1] ghiocel - instrument aflat în dotarea participanţilor la campionatul mondial de ghicit, rezervat junioarelor

[2] frigider - închisoare pentru alimentele[3] care lăsate de capul lor ar fi primejdioase pentru om.

[3] alimente - nişte fricoase care se refugiază în frigidere[2] pentru acumulare de sânge rece în vederea confruntării finale cu un animal superior...

Ş T I R (B) E

...Savanţii, căutând în Groenlanda umbre din preistoria Omului de ThePada (Zăpada), au ajuns la concluzia că în străvechime acesta avea mâini şi picioare.

Dar, deoarece oamenii de zăpadă îşi aruncau măturile, morcovii şi oalele şi fugeau lângă foc - primejduindu-şi îngheţata lor de viaţă, străcopiii i-au pedepsit...

...Umbra omului de zăpadă se topeşte odată cu el?!

I A R N A D E L I R(I C Ă)
- mo(nu)ment poetic -

- La venirea primăverii
            (simțind cum pierd partida)
  Oamenii de Zăpadă
            Zboară'n Antarctida?!

- Da' de unde, măi flăcăi!
                  Ei doar se topesc...
                     după ...ghiocei...

(Din "Jurnalul lui Pierre de Yarna" -
            poet născut, iarna făcut!).

CÂNTEC PENTRU ADORMIREA OMULUI DE ZĂPADĂ

Ca un hoț de elită/belită ce e
Primăvara
mi-a spart seiful cu
amintiri de iarnă...

La reconstituire a recunoscut
că şi-a băgat
mai întâi piciorul stâng prin fereastră
deranjând, sub formă de cioburi
şi pământ, o glastră.

Un glas de astră
o dirija, în timp ce ea
- cu ajutorul/complicitatea vântului
îşi degaja părul şi celălalt picior
din perdea
- albită de nea -
(curată belea!).
Pe covor, primul
ghiocel cât o furnică/mărgică
luat la-ntrebări de-o mătuşică măturică
a recunoscut că el
nu-i, de fapt, decât un strop de lapte
refuzat, va să zică
de pisică.

S C A B Y A L U I ... D A' M U K L E S!

- ştiri în neştire -

Elevul A.N.Titalentul face pe chinezu' la engleză, o scaldă la natație, dar excelează la ura de matematică...

*

Cireşele, pe care Ion Grădinaru i le-ar fi oferit din suflet, Vasiloi Adurului le-a luat cu şapca.

*

Atât de leneşă a fost luna, în august '99, încât a făcut umbră Pământului...

*

Vasile Unu e leneş de face umbră pământului. Vaasiliicăă Auneia e şi mai leneş: abia de reuşeşte să facă ceva penumbră...

*

Noblețea lui Dan Aboieroaiei se trage din stirpea Muşatinilor. Prosperitatea lu' Ion Ajunsu se trage din stârpirea şobolanilor...

*

Crema economiei chiliene este guano-ul...

*

Dintr-o repetabilă eroare, la întoarcere, învinşii au fost primiți cu mare pompă funebră...

*

La adăpatul vitelor, oamenii au început să se certe pentru prioritate. Vitele, setoase, au început

să mugească... În final, din tot vacarmul, se mai distingeau doar vacile oamenilor.

*

Dintre două rele, Bulă a ales-o pe cea mai mică, de nevastă...

*

Vrând să taie lemne, directorul şcolii a adus un circular. Văzând că nu-i ajung banii, a dat o circulară...

*

În cele din urmă, proiectul cultural a fost trimis în faţa plutonului de execuţie bugetară.

*

SARA PE SCARĂ

Oscar Ion avea o scară
şi în fiecare dimineață
o rezema frumos de seară.

Urcatul pe scară
ca formă de adormire
a ochiului de soacră
al gravitației
- în lipsa de acasă a levitației -
e precum iaurtul pe vremea
insolației.

Într-o vară,
în timp ce lucra la o izolație
neprotejat şi fără autorizație
- căci nu era încă seară -
Oscar Ion
- fără a fi băgat în seamă
degravitație -
s-a uscat pe scară...

(din volumul "POEZIE HILARĂ", ciclul
- "CU UN OM Ş-O SCARĂ").

ALTE)STIRI ÎN (ACEEAŞI)NEŞTIRE...

Acceptând un rol într-o telenovelă, interpretul lui Zorro s-a reprofilat pe filme de cafă şi sfadă...

*

Banu Burebista a fost un finanțist get buget.

*

Verdictul juriului concursului "UMOR LA GURA TOBEI", în cazul "Gigi Acomicoaicè", a fost: "umor prin imprudență".

*

Când Poetul o întâlneşte pe Venus Anadyomene, în imaginație, este tentat să-i sărute, metaforic, amândouă mâinile...

*

Reputatul om de Ştiință a repurtat, şi în acest an, noi succese şi, mai ales, vechile sandale...

*

Ion Şprițaru ascultă la restaurant numai muzică sifonică...

*

Şahinşahul a fost celebru, pe vremuri, dar de la un timp a intrat parcă în anoniMat...

*

Chemat la un spectacol de binefacere - la discoteca "O ZI ÎN YAD" - Skhamma Thorru s-a dus cu truc şi suflet.

*

Bătrânul Poet s-a scuzat că - uitându-şi acasă ochelarii - va trebui, de 8 Martie, să spună un poem pederast...

*

Cel mai bun detergent: “BURLACU!” Spală rufele fără muiere.

*

Santy Nella a vegheat, aproape până în zori, când - deodată! - se trezi că doarme...

*

Dacă stai să compari prăfuitul nostru kilometru cu unitatea de măsură corespunzătoare din lumea anglo-saxonă, ajungi la o concluzie de mai mare-i mila...

*

Bananierii nu-s deloc interesanți. Lor li se întâmplă numai fapte banane...

*

Muzicianul N.Cinstitu a fost găsit vinovat de coruperea unor game minore...

*

Luând-o de nevastă pe EVA, ADAM a realizat - pentru prima oară, o...eva...luare...

*

Spunând bancuri bune la “Urechea Surdului”, Dumitru Aveseliei arde hazul de pomană.

*

Umbra clădirii BIBLIOTECII este mai cultă decât umbrele blocurilor din jur.

*

După moarte, scoica îşi aruncă sicriul în care a stat înmormântată întreaga viaţă...

*

Împăratul Indigo l-a trimis în Halat-Alb după apa vie şi după apa livadă...

*

Troienele i-au povestit lui Homer că n-au prea cunoscut zăpada.

*

Poliţistu Ion Curcubeu a propus semafoare cu pietoni (euro-afro-asiatici) pentru reglementarea circulaţiei culorilor în discoteci...

*

Agenţia "CAIERUL" toarce ştirea că ghemul, născut ieri-seară, ar fi fost înmormântat în cimitirul "PULOVĂRUL".

*

Vasile Amuşchiuleţului a câştigat Campionatul Mondial de Box, inversiunea P.C. (prin corespondenţă).

*

Acarul Păun a făcut haz de macaz...

*

La concursul "MĂRUL de AUR", Vierr Melle şi-a arogat premiul I din orificiu.

*

Templul dragostei se reclădeşte
în fiecare noapte
pe iluziile acoperişelor
pentru motanii cu buletin.

- la oraş e un chin -

Dacă acoperişele sunt din tablă
atunci sentimentele, se crede
- din cauza emoţiilor -
ruginesc repede!

De aceea
e bine ca privirile pisicilor
- dementele! -
să-şi vopsească zilnic
sentimentele...

(Din ciclul "Simţindu-se puţin stingher Pământul şi-a gândit un Cer").

...ŞTIA TICĂ:

Jocul de polo ar fi un fel de second - handball...

*

Cocoşii de pe ambalajele de “Khnor” sunt mai frumoşi, deoarece au fost pozați cu pelicula “CotKODAK”.

*

Un banchel ar fi un numismat care colecționează numai piese de pe vremea lui Caesar.

*

Pentru Vasile Adeştăptăcioaie cuvântul “inteligență” a rămas multă vreme un neologism.

*

Spre sfârşitul săptămânii, Ion Asomnoroasei a reuşit să transforme în realitate visul său de a dormi pe săturate.

*

Gheorghe Coincidență a observat că toate lucrurile neprevăzute se întâmplă numai “la un moment dat”.

*

Înainte de a pune punctul pe “I”, Bulă a încercat să-l vindece de răul de înălțime.

*

Vasile Abroaştei susține că numitorul comun al tuturor acțiunilor nefinalizate ar fi balta.

*

Şi în această iarnă, locuitorii de la parter au primit lovitura de igrasie...

*

Un scafandru neatent e şi el un om cu capul în nori...

*

Cel mai celebru DOP-MODEL a înfundat puşcăria...

*

Cu amnarul se poate aprinde focul. Dar e nevoie şi de(cineva care ştie să-l mânu)iască.

*

Statuia nu a mai putut fi terminată deoarece marmura a intrat în greva formei...

*

Până la urmă bătrânul medic a trebuit să dea şi el mortu' popii...

*

Noua religie a viitorului mileniu ar putea fi “incultu' strămoşilor”.

*

...izvoarele lucrează şi duminica şi chiar de “Lăsata secului”...

*

Vulturul lui Zeus a încercat să-i mănânce lui Prometeu semniFICAȚIA.

*

Eschimosul a uitat să mai mături zăpada de pe spatele troienit al renului, marcând astfel începutul grevei laponeze...

*

Cei mai celebri “oameni de paie” au fost “Împăiatu’ Roşu” şi “Împăiatu’ Galben”.

*

Vulturul cu paraşută e la fel de rar ca şi broasca cu colac de salvare.

*

Câinii care se mai află în lanțuri, sunt urmaşii prizonierilor făcuți de om în luptele de dinaintea domesticirii...

*

Încercând să fabrice trandafiri, oamenii de ştiință au inventat sârma ghimpată...

*

Limba este şarpele ascuns la rădăcina creierului.

*

Omul de zăpadă este singurul mamifer care hibernează vara.

*

Doi agricultori se salută scoțându-şi reciproc bălăriile...

*

Supoziția nu este nevasta supozitorului!

*

Timpul este aproape la fel de veşnic precum nemurirea unui mare poet.

*

NATURA MOARTĂ DUPĂ MOTAN VIU

Ca să vâneze cât mai bine
muzica împrăştiată
prin ideea tridimensională de cameră
- printre mobile şi particule de aer
tăifăsuinde cu cele de praf -
amestecul felin de păr şi instincte
pândeşte în umbra unui somn de ocazie
la purtător...

Smocuri din blana-i melomană
atârnă plutind/dansează glumind
în ghearele muzicii jucăuşe...

căci şoarecii melodiei
au ghearele auzului
cenuşiu de ascuțite!

(Poveste scrisă din auzite
de la persoane
ayurite).

TEATRU S.F.

SCIENS-FREAKISS
(vezi-bine/în burduf de câne!)

Înscenare într-un singur act iresponsabil. Pe marginile tabloului de unică folosință, “numa’ stau” câteva personaje:

O’AYA (AYA-Y-OM?) - o vină “albă-n cioc/subțirică la mijloc”; 3 ani.

O’BATTY’N GARD - bodyguard, un berbeco-arab de vreo 6o kg, negre toate, ca icrele de aceeaşi culoare (sau ca cerul gurii tatălui burdufului din subtitlu.

O’YERII - WĂSÂY dyn CROMAGNON, ciobanot-guilty, 60 de ani. - GHEO’ (care) comite de viceSAPIENS SAPIENS, alt ciobanot, de 20 de ANE.

PHIROUL de YAR, BĂ?! - îmbrăcat din cap până-n picior, în costumul de Preşedinte în ficțiune al O.P.U. (Organizația Pajiştilor Uimite), stăpânul de facto al Terroplanetei.

THE PHYRUL KARRE BATTY PHYROUL - un fel de stafie neomologată, care, deşi bate toate personajele, nu sperie pe nimeni (“Părerea mea!”).

O’YDEE - neînregistrată încă pe ecraniile celor rămaşi tablou.
*   *   *   *   *   *   *   *   *

La ridiculizarea cortinei - de lână 100% - pe cele mai înalte culmi ale smintelii, în scenă se face viu - “stand-by/pe-un picior de play” - primul ciobanot...

WĂSÂY: - Mă’, Gheo’! Vez’ şi grijăşte dă “o” şî dă “i”, că io oi mere să mai aduc, musai, ceva...

(După care iese din scenetă şi tablou, dintr-un act iresponsabil, printr-o crăpătură a ramei, în care-i rămân bucăți disperate de cojoc. Din această cauză, până la sfârşit - că, oricum, nu mai e mult! - din tablou nu mai iese nimic.
*   *   *   *   *   *   *   *   *

(Dând la o parte - la a noastră, fireşte! - lâna superficialului monolog, actul teatral însceneazǎ în tablou un “DIALOG” gratuit - moment al sponsorului/sponsorei?!, în altă gamă, dar pe aceeaşi gură de răi. De remarcat că, pe tot parcursul nonacțiunii, GHEO’’’ “vede de o-i, oi”, da’ rămâne tablou pe aceeaşi scenă, ca o stână de piatră, alungând gândul că-i vreme bună şi că, după spectacol, la primăvară, va merge, poate, la săpat. Deocamdată ascultă - da’ nu-nțelege - oile).

O’AYA: - Acest Wăsây este greu de stanesti-City. El nu înțelege că, aici, lângă n’OI, are de toate; că n’OI ne îngrijim de ei; că fără de ei, n-am putea exista...

CONT(i)NU ARE ÎN ALTĂ PAGINĂ!

BATTY d'OAYE (nelăsând-o să-şi rumege gândul, măcar până la unul din capete): - Aşa-i! De când, cu milenii în urmă, voi femeile ne-ați ucis spiritul practic cu metafizicul vostru, nu ne mai putem descotorosi de lâna aceasta - pură 100% - excedentară şi de lupeştile coşmaruri şi...

O'AYA...............şi, pe scurt, singuri nu mai putem face nici O'Brânză (barză, viezure se adaugă numai dacă la spectacol asistă şi locuitori d'aci). Apropò! Care dintre n'OI o fi implementat telepatico-sintagmatica zicătoare în vicecreierele ciobanoților de O'YERI?

BATTY (behăind a falsă mirare şi ridicându-şi o copită, la alegeri): - Cum, cine? Una din gemenele refugiate dintre Tigru şi Eufrat, akkademicienele My x Tza.

* * * * * * * * *

(Profitând de ridicarea copitei, redevine vertical ultimul personaj vizibil, dar nu şi cel din turmă!)

PHYROUL de YAR, BĂ?! (verde la față de indignare, mimează sugestiv, oscilând în bătaia gândului THE PHYROULUI): "Ovine proaste! Dacă n-am avea nevoie de v'OI ca frizeri-zilieri-bioroboți/v-am da pe labele lupilor-killeri -, pe toți/şi ovine şi ciobanoți!

(Astfel gândi în sinea lui PHYROUL de YAR, BĂ?! “tuns punk/bătând ritmul din bocanc”).

* * * * * * * * *

(Cânele acelor vremuri fiind invitat să poarte colacii la o nuntă, pe alt picior de play, turma fu salivată, până la urmă de...)

O’YDEE: «...”şi ce păcat că toate acestea nu vor exista decât în viitoarea mea imaginație/bolnavă de insolație...”» (...crezu că, “stă şi gândeşte”, singura de ea/ce se plictisea/...în țeasta lui GHEO’, vicomitele de “SAPIENS, FRATRE, SAPIENS!
«APAĂĂ! APAĂĂ!» (strigă în cădere)

CORTINA

(lovită de sapă).

La el acasă, în Zonagării,
Mihapictorul e înconjurat
de îngeri şi sfinți,
precum strămoşul mioritic
de mieii lui cuminți.

Dacă n-ar fi binecunoscuți
de-ai noştri,
îngerii/sfinții lui
ar părea prizonierii în efigii
ai unei noi şi pitoreşti
religii

- sau dacă mă exprim mai corect -
pionierii unui nou (deşi, deja, vechi)
continent.

Dar s-ar putea să nu fie
deloc aşa şi pânzele lui
să fie, de fapt, nişte
îngerodroame de serviciu
pentru extratereştri care,
mai obosiți - mai din capriciu,
s-ar putea odihni din zbor
în survolul lor ocrotitor.

Şi, uite-aşa din vorbă-n vorbă,
am ajuns şi la capătul obosit

al misterului
când aflăm ca, de fapt,

Mihaipictorul a convocat
- pentru o scurtă şedință de lucru
în încăperea lui de bloc
o parte din populația
Cerului.

AR FI FOST MAI BINE...

MOTTO: “Mai binele e
duşmanul!”

...Să mă fi culcat!
Dar certitudinea
inutilităţii de-a scrie
n-a fost prea precisă...

...Să fi dormit?
Dar incertitudinea
îndemnului de-a scrie
era foarte precisă.

...Să nu fi scris!?
Dar certitudinea
utilităţii incertitudinilor
cochetează cu ambiguitatea...

— & —
Unui plutonian
până la noi şi înapoi
nu i-ar trebui nici un an!

- Fireşte că plutonian! -

— & —

(Din volumul “Stângul la replică”,
scris pe tăbliţe de lut cu cuiu/pentru
prietenii GHIŢĂ şi PUIU)

ULTIMUL PROST(-SCRIPTUM?)

LOGICA DE FIER (VECHI): “Am crezut că, aruncată pe mormanul de fier vechi, nu mai sunt bună de nimic.”, gândi cutia goală de conserve. Dar, de la o vreme, a început să mă oxideze o idee!”

*

V1. - Îţi duci calul, în “POIANA lui IOCAN”, la păscut?
W2. - Da’ de unde! Îl duc pentru o reparaţie capitală.

*

Vasile 1 şi Wasylle 2
au ieşit din bar cântând la oboi
- lăsând impresia că sunt ai prieteniei aşi -
dar s-au despărţit, aproape furioşi
după numai câţiva başi...

*

- “Pleacă de la soare, proasto!”, strigă apa din găleata ce trecea să umple oalele, de pe cuptor. “Ai să faci insolaţie!”

- “M-am săturat!”, răspunse (cu S.T.) apa din troaca găinilor. “Decât o astfel de viaţă, mai bine nor!”

*

- De ce a rămas ursul fără coadă?
- Aşa i-a fost ...ursita!

*

- “Cred că Ion are gălbenare...”

- “Iluzie!Oftică...”

*

Prietenii ar fi vrut să-l audă pe Vasile Nemtitu’ povestindu-le despre Valea Rinului, Berlin... Dar acesta s-a mulțumit să-i salute, în treacăt, din merț...

*

La noaptea de naştere a lui Lupişor, lupoii au venit, şi acompaniați de taraful “VISCOLUL”, i-au urlat: “La Mulți (ciob)ani!

*

“L-am întrebat pe S.Urdu dacă e adevărat că şi-a luat «Toyota» şi nu mi-a răspuns...”

“Nu... «Audi».”

*

“Bine, Moş Ioane, azi, la împlinirea a 110 ani, de unde ai mai scos-o că te-ai născut acum 70 de ani?”

“Ei, mi-a venit şi mie aşa, din senil...”

*

Cu pistolu-n mâna-i tremurândă, bătrânul gangster îl amenință pe tânărul miliardar:

“- Anii sau viața?!”

*

Flacăra i-a spus lumânării - care o asculta, topindu-se de plăcere - că are dreptul la nemurire. Trebuie numai (să-l) ceara...

*

“- Aveți 2 Kg de zahăr, mai mari, pentru bărbați?”

“- Ne pare rău, dar nu avem decât 2 Kg, mai mici, pentru copii...”

*

“- D-le Bank Kerr, nu-mi împrumutați şi mie 1.000.000, să beau şi eu o bere?”

“- Măi, David Coperfield!, să ştii c-am înțeles iluzia.”

*

“- ...Alte minuni ale lumii au mai fost: Venus din Milă, Discoboul, Statuia zeului Acollo, şi cele ale zmeilor germani (Herr Mess şi Herr Kulle). Toate au fost disculpate în mari mure...

*

ERATA (rea) FINALĂ

- dar

cu multe “GREŞELI DE PITAR” -

Vrând să câştige, cu orice(dis)preț, jockeul dădu biciclete cailor.

*

...Apoi, discuția despre gunoi a intrat pe un făraş normal.

*

În final protagonista din “BUTTERFLY” a ieşit la lampă...

*

Deşi le-a ridicat, ca tot omu’, Gheorghe Urbanu nu şi-a folosit cucoanele în agricultură...

*

În partidul său, Ion Agardienei se bucura de mult respect, el fiind un om de pază.

*

“Baba de la Roman nu-i acelaş personaj cu suveranu’ poncif”, dzâsă Pătru dân Banat...

*

La ultimul Campionat European, trimisul nostru specia (de-acasă), a bătut “CÂMPII” cu 3 - (zer) 0!

*

Bănuitul agresor a fost achitat, pe motiv că acuzația n-a avut argumente bine întemnițate (adică, n-a avut femei).

*

Deoarece linşarea de carte n-a mai avut loc, reactorul tv. al prostului local şi-a realizat emisiunea printr-o formulă blazată pe farmec personal, pe alocuri, uşor accelerat. (Colegiul din Reactic).

*

Finanțele engleze sunt sănătoase deoarece folosesc numai lire sterile.

*

“Îmi place mai mult Apusul, de aceea la Orient mă voi referi numai occidental”.

*

Marea Britanie se compune din: Anglia, Scoția, Irlanda de Nord şi Tara Galeşilor...

*

Capra n-a reuşit să sară casa, deşi a mai înțărcat o dată...

*

Cllow Null era trist, deoarece Drre Sorryul îi cam purta zâmbetele.

*

Magistratul Iom Câne a fost sancționat pentru vax intelectual şi luare de mâță.

*

Toate zvonurile socotite false, până la urmă s-au conformat...

*

..."şi, uite-aşa, telenovela, fără să ne dăm seama, ne poluează mintea gu noi şi gunoi episoade..."

*

Dând volumului titlul de "ODISEX", poetul a cam sexagerat...

*

Greşesc cei care cred că toate examenele pot fi luate (numai) din mers(i).

*

"Sunaţi numai la telefoanele cu centrale vegetale."

*

Locotenentul de artilerie a fost acuzat de obuz în serviciu...

*

Bucătarul, care a cam tras la măsea, se simte cu musaca pe căciulă...

*

La vremea lui, serialul "MARIA MERCEDES" s-a crezut BUIK-ul pământului.

*

Poliţia telecomunicaţiilor l-a prins furând pe hoţ-line...

*

V. Delly Catul, vorbind despre protecţia animalelor, a spus brute şi nevrute.

*

...toate bârfele de mai sus provin dintr-o scursă, care n-a reuşit să-şi păteze anonimatul.

*

CUPRINS

Consilier editorial - Viorel Marineasa
Tehnoredactare - Attila Hizo
Imprimat la TIPOGRAFIA MARINEASA
Str. Mureş 34, 1900 - Timişoara
Tel. 056/18.32.57
E-mail: sunca44@hotmail.com

Cărţile Editurii Marineasa se pot comanda şi pe Internet,
la adresa: www.cartea.ro

Contravaloarea timbrului literar se virează în contul ASPRO nr. 45.10.80.12.108
- BCR - Sector I Bucureşti